

b) A költeményre hangolás. Sokszor, ha bajunk van, fohászodunk a jó Istenhez. Ha hiszünk benne, megsegít.

c) A költemény bemutatása.

d) A költemény bemutatása által keltett élmény megbeszélése.

e) A költemény gondolatcsoportonkénti tárgyalása.

A szegény vendégül hívja imájában Jézust.

Jézus megjelenik mint vándor és ízt, erőt ad a sovány ételnek.

A sorvadozó gyermekek erőt kapnak.

Megudják, hogy Jézus volt közöttük.

f) Elmélyítés. Az erős hit meggyógyítja még a betegeket is. Aki hisz Krisztusban, azzal vele van Krisztus s ha nagy szükségben segítségül hívja, az Isten Fia meglátogatja.

III. Összefoglalás. Szép olvasás gyakorlása.

Táblára: Beszélhetsz jó vitéz, senki sem hallgat rád.

Sírt az ég egyik szemével, a másikkal nevetett.

Forgandó a szerenese, nem állandó a kinese.

1947. Január 2. hete.

Általános iskola V. osztály.

A tanítás anyaga: Névtűs szók, mint a mondat határozói.

V á z l a t

I. Előkészítés. a) Kapcsoló ismétlés. A határozószók és határozóragos névszókrol tanultak felújítása.

b) Célkitűzés.

II. Tárgyalás. Példamondatok.

A tanuló az asztal előtt áll. Helyhatározó névtűk: HOL?

A pad alatt por van.

A ház fölött van a tető.

A padok előtt van az asztal.

Az asztal mögött van a tábla.

A tábla mellett van a térkép.

A padok között út van.

Vedd fel a pad alól a papírt! Helyhatározó névtűk:

HONNAN?

A padok mögül jöjj ki!

Társad mellől ne jöjj el!

Alulról, felülről, elülről, stb.

Tedd a szék alá! Helyhatározó névtű, HOVÁ?

Nézz a könyv fölé!

Figyelj magad elé!

Ne lépj Péter mögé!

Lépj Pali mellé!

közé, köré, felé.

Reggel óta esik az eső. Időhatározó névtű.

Öt hónap múlva befejezzük a tanévet.

A mérget orvosság gyanánt használjuk. Módhatározó névtű.

Bor helyett vizet iszom.

Pénz nélkül nem lehet vásárra menni.

Ruhákat mérték szerint készítünk.

Betegség miatt nem jött iskolába. Okhatározó névutó.

Tanulás végett járunk az iskolába. Célhatározó névutó.

III. Összefoglalás. Példamondatok.

b) Helyesírási tanulság: Ho! kérdésre-BAN, hová? kérdésre-BA a határozórag. Helyett, alatt, fölött, előtt, között, körül, miatt, végett, két T'-vel írandó!

Igekötők: ki, be, föl, le, meg, össze, vissza, szét, túl; át, el, rá, ezerte. Példamondatok.

1947. január 3. hete.

Általános iskola V. osztály.

A tanítás anyaga: A koldus hercegasszony. (Történelmi olvasmány.)

(Olvasmánytárgyalási alapon.)

A koldus hercegasszony.

Üde, tavaszi reggel volt. A nap tisztán ragyogott le a kék égről Marburg város házaira, tornyos kastélyaira. A várkapuk ormán a rózsaszínű napfényben százával lengtek a selyempántlikás zászlók. A nagy kőházak felvirágozott erkélyein színes szőnyegek lógtak alá. A kertekben pompáztak a cseresznye, barack és körtéfa. Enyhe illatos szellő szállt fel és amerre elshant, mindenütt azt súgták: ma jön a császár.

Egyszer csak az egyik mellékutcából két előkelő lovas ifjú ügetett elő. Az egyik német lovaglóruhában volt. A másikon gyönggyel díszített köntös fehérlett. Finom, halvány arca, ruházata arról tanúskodott, hogy görögországi vendég. A kiabáló csoport éppen kiért a mellékutcából a főterre. A szedett-vedett népség között három különös női alak tűnt fel. A két szélső elhízott alakjával, torzult ráncos arcával valóságos parázsszá váló boszorkánynak látszott. A középső fiatal nő volt. Ruhája durva színű darabokkal volt kifoltozott s vastag zsinaggal szorította a testéhez. A hátán ruhába kötve fekélyektől borított gyermek nyöszörgött. De a foszladozó szegényes ruhában úgy tűnt fel a görög ifjú előtt, mint szépszemű Kyprisz istennő, ki utcai koldusnőnek ruháit öltötte magára.

— Ki az? — kérdezte csodálkozva társát.

— Bolond nő — felelte megvető kézlegyintéssel a másik. De midőn látta, hogy a fehér tunika nincs megelégedve a felellettel, így folytatta közömbös hangon.

— Azt beszélnek, hogy egykor hatalmas királynak a leánya volt. Később pedig fejedelemné; de férje halálakor egyszerre esztét vesztette, elfeledve nemes származását, megvetve, meggyalázza címerét, az utca porába süllyedt le. Azóta koldusnőként járja az utcákat, hogy az összegyűjtött leprásoknak és